

Sygn. akt II Kz 246/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosław Onisko

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

po rozpoznaniu w sprawie **K. N.**

oskarżonego o czyn z art. 279 § 1 kk

zażalenia obrońcy oskarżonego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 1 października 2015 r.

w przedmiocie zabezpieczenia majątkowego

na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk

p o s t a n a w i a

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Węgrowie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 października 2015 roku Sąd Rejonowy w Węgrowie nie uwzględnił wniosku obrońcy oskarżonego K. N. o zmianę postanowienia Prokuratora Rejonowego w Sulęcinie w przedmiocie zabezpieczenia majątkowego.

Powyższe postanowienie zaskarżył obrońca oskarżonego zarzucając mu:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego a mianowicie art. 291 kpk i art. 293 kpk polegające na przyjęciu, iż zabezpieczenie dokonane na mieniu oskarżonego K. N. zabezpiecza wykonanie orzeczenia w zakresie możliwego do orzeczenia obowiązku naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody, podczas gdy w postanowieniu Prokuratora Rejonowego w Sulęcinie z dnia 25 czerwca 2014 roku wskazano, iż zabezpieczenia na mieniu oskarżonego dokonano jedynie na poczet grożącej mu kary grzywny w rozmiarze 100 stawek dziennych po 10 zł każda;
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę postanowienia, który miał wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, że zachodzi uzasadnione podejrzenie, iż K. N. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 279§1 kk w sytuacji, gdy sprawcy zostali zatrzymani na gorącym uczynku, a wszystkie skradzione przedmioty zostały odzyskane, zaś wartość ich jest zdecydowanie niższa niż ta przyjęta w akcie oskarżenia.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wnosił o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie wniosku K. N. o zmianę postanowienia w przedmiocie zabezpieczenia majątkowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w Węgrowie należało uchylić i sprawę przekazać temu Sądowi do ponownego rozpoznania niezależnie od zarzutów podniesionych w zażaleniu obrońcy, gdyż postanowienie to zostało wydane z obrazą przepisów art. 291 i 293 kpk w brzmieniu obowiązującym po nowelizacji przepisów, która weszła w życie z dniem 1 lipca 2015 roku.

Z treści postanowienia Prokuratora Rejonowego w Sulęcinie z dnia 25 czerwca 2014 roku bezspornie wynika, że zabezpieczenie na mieniu oskarżonego K. N. dotyczy tylko i wyłącznie kary grzywny w rozmiarze 100 stawek dziennych po 10 zł każda. Postanowienie to nie wskazuje żadnych innych kar i roszczeń, których zabezpieczenia na mieniu oskarżonego dokonano na tej podstawie. Taki obowiązek nie wynikał z treści art. 291 i 293 kpk w dacie wydawania przez prokuratora przedmiotowego postanowienia. Tymczasem z dniem 1 lipca 2015 roku nastąpiła nowelizacja przepisów prawa karnego, która objęła również oba cytowane wyżej przepisy.

Zgodnie z treścią art. 27 ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, oba cytowane wyżej przepisy z brzmieniu nadanym im tą ustawą, mają zastosowanie do spraw wszczętych przed dniem jej wejścia w życie. Zatem więc w świetle powyższego obowiązkiem Sądu Rejonowego w Węgrowie niezwłocznie po wpłynięciu aktu oskarżenia było w pierwszej kolejności dokonanie oceny co do zasadności stosowanego wobec oskarżonego K. N. obecnie zabezpieczenia majątkowego z uwzględnieniem treści art. 291 i 293 kpk w brzmieniu obecnie obowiązującym. Sąd ten powinien więc w pierwszej kolejności ocenić, czy rozmiar obecnie stosowanego zabezpieczenia majątkowego odpowiada potrzebom tego co w sprawie ma być zabezpieczone.

Oceniając tą kwestię Sąd powinien mieć na uwadze, że postanowieniem prokuratora z dnia 25 czerwca 2014 roku dokonano jedynie zabezpieczenia grzywny w rozmiarze 100 stawek dziennych po 10 zł każda. Postanowienie to nie wskazuje bowiem żadnych innych kar i roszczeń na poczet których dokonano ówczesnie zabezpieczenia na mieniu oskarżonego (o czym była już mowa we wcześniejszej części uzasadnienia). Tymczasem taki obowiązek wynika bezwzględnie z treści art. 293§2 kpk w brzmieniu obecnie obowiązującym.

Kolejna okoliczność mająca znaczenie dla oceny zasadności rozmiaru obecnie stosowanego zabezpieczenia majątkowego zawarta jest w treści art. 291§3 kpk, który to przepis obecnie daje sądowi możliwość zabezpieczenia z urzędu na mieniu oskarżonego wykonania orzeczenia o kosztach sądowych o ile zachodzą dalsze przesłanki zawarte w tym przepisie.

Dopiero uwzględnienie przez Sąd tych wszystkich okoliczności pozwoli na ocenę, czy zakres obecnie stosowanego zabezpieczenia majątkowego w realiach niniejszej sprawy jest właściwy.

Jeżeli Sąd dojdzie do przekonania, że zakres ten powinien być inny, to na nowo określi zarówno zakres i sposób zabezpieczenia z uwzględnieniem treści obu wyżej cytowanych przepisów. Rozstrzygając w tej kwestii Sąd oceni również zasadność wniosku obrońcy co do zakresu i sposobu proponowanego zabezpieczenia. Natomiast w innym przypadku Sąd dokona oceny wniosku obrońcy w świetle aktualnie obowiązujących przepisów z uwzględnieniem wyżej poczynionych uwag. Każdorazowo obowiązkiem Sądu będzie sporządzenie uzasadnienia postanowienia w sposób umożliwiający jego ewentualną kontrolę w toku postępowania odwoławczego.

Dodatkowo orzekając w przedmiotowej sprawie Sąd powinien mieć na uwadze także treść art. 552a§2 kpk, który to przepis stwarza możliwość dochodzenia odszkodowania i zadośćuczynienia w przypadku gdyby okazało się, że rozmiar stosowanego zabezpieczenia majątkowego przekracza ramy określone przez art. 293§2 kpk.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w postanowieniu.